

תפלה בציבור AS PRECURSOR TO מעמדות

It is commonly believed that שמונה עשרה was composed as a substitute for the קרבנות once the בית המקדש was destroyed. However, the era that followed the destruction of the בית המקדש was not the first time in Jewish history that our religious leaders needed to find a substitute for the קרבנות. Professor Eliezer Levy in his book יסודות התפלה notes that until the בית המקדש was built, Jews were permitted to bring קרבנות in any venue. After the construction of the בית המקדש a rule was instituted that קרבנות could only be brought in the בית המקדש¹. The rule impacted those living far from the בית המקדש who could no longer bring קרבנות locally. In anticipation of this problem, דוד המלך devised the practice of מעמדות. The purpose of the מעמדות was to help the average person feel that he was participating in עבודת ה' even though he himself was not bringing the קרבן.

The תוספתא explains how the מעמדות originated:

תוספתא מסכת תענית (ליברמן) פרק ג' הלכה ב'—שמונה משמרות תיקן משה לכהונה ושמונה ללויה. משעמד דוד ושמואל הרואה עשואם עשרים וארבע משמרות כהונה, ועשרים וארבע משמרות לוויה שנ' (דברי הימים א', ט', כב') המה יסד דוד ושמואל הרואה באמונתם, אילו משמרות כהונה ולויה. עמדו נביאים שבירושלם וקבעו שם עשרים וארבעה מעמדות כנגד עשרים וארבע משמרות כהונה ולויה שנ' צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי; אי אפשר לומר כל ישראל, אלא מלמד ששלוחו של אדם כמותו.

The משמרות and לויים were divided into 24 משמרות (shifts). Each משמר worked for a week and was replaced by the next group of כהנים. The נביאים הראשונים also divided the country into 24 geographic areas. A group of ישראלים from each district would be affiliated with a משמר of כהנים and לויים. Part of the group would join the משמר in ירושלים while the other part of the group would congregate in a central location. Both groups acted as representatives of כלל ישראל.

What was the role of the people who participated in the מעמדות?

משנה מסכת תענית פרק ד' משנה א'—בשלשה פרקים בשנה כהנים נושאים את כפיהן ארבע פעמים ביום בשחרית במוסף ובמנחה ובנעילת שערים בתעניות ובמעמדות וביום הכפורים. משנה ב'—אלו הן מעמדות לפי שנאמר (במדבר כ"ח) צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי. וכי היאך קרבנו של אדם קרב והוא אינו עומד על גביו? התקינו נביאים הראשונים עשרים וארבע

1. רמב"ם הלכות בית הבחירה פרק א' הלכה ג'—כיון שנבנה המקדש בירושלים נאסרו כל המקומות כולן לבנות בהן בית לה' ולהקריב בהן קרבן. ואין שם בית לדורי הדורות אלא בירושלים בלבד ובהר המוריה שבה נאמר ויאמר דויד זה הוא בית ה' האלקים וזה מזבח לעולה לישראל ואומר זאת מנחתו עדי עד.

משמרות. על כל משמר ומשמר היה מעמד בירושלם של כהנים של לויים ושל ישראלים. הגיע זמן המשמר לעלות, כהנים ולויים עולים לירושלם וישראל שבאותו משמר מתכנסין לעריהן וקוראין במעשה בראשית. משנה ג' – ואנשי המעמד היו מתעניין ארבעה ימים בשבוע מיום שני ועד יום חמישי ולא היו מתעניין ערב שבת מפני כבוד השבת. ולא באחד בשבת כדי שלא יצאו ממנוחה ועונג ליגיעה ותענית וימותו. ביום הראשון, בראשית ויהי רקיע; בשני, יהי רקיע ויקוו המים; בשלישי, יקוו המים ויהי מאורות; ברביעי, יהי מאורות וישרצו המים; בחמישי, ישרצו המים ותוצא הארץ; בששי, תוצא הארץ ויכלו השמים. פרשה גדולה קורין אותה בשנים והקטנה ביחיד בשחרית במוסף ובמנוחה נכנסין וקורין על פיהן כקורין את שמע. ערב שבת במנוחה לא היו נכנסין מפני כבוד השבת.

Professor Levy views this series of משניות as proof that at the time of the המקדש, the participants in the מעמדות fulfilled ה' עבודת ה' in three ways: תפלה, קריאת התורה וצום.

He also concludes from the following that the מעמדות represent the first בציבור תפלה.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז' ע"ב – תנו רבנן: אנשי משמר היו מתפללין על קרבן אחיהם שיתקבל ברצון. ואנשי מעמד מתכנסין לבית הכנסת, ויושבין ארבע תעניות: בשני בשבת, בשלישי, ברביעי, ובחמישי. בשני, על יורדי הים; בשלישי, על הולכי מדברות; ברביעי, על אסכרא שלא תיפול על התינוקות; בחמישי, על עוברות ומיניקות. עוברות, שלא יפילו, מיניקות, שיניקו את בניהם. ובערב שבת לא היו מתעניין מפני כבוד השבת, קל וחומר בשבת עצמה. באחד בשבת מאי טעמא לא? אמר רבי יוחנן: מפני הנוצרים. רבי שמואל בר נחמני אמר: מפני שהוא שלישי ליצירה. ריש לקיש אמר: מפני נשמה יתירה. דאמר ריש לקיש: נשמה יתירה ניתנה בו באדם בערב שבת, במוצאי שבת נוטלין אותה ממנו, שנאמר (שמות ל"ד, ל"א) שבת וינפש, כיון ששבת וי אבדה נפש.

Professor Levy believes that the practice of the מעמדות continued after the destruction of the first המקדש. He bases his opinion on the following גמרא:

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז' ע"ב – וישראל שבאותו משמר מתכנסין בעריהן וקורין במעשה בראשית (גירסת רבי חננאל – קורין בענין קרבנות ובענין מעשה בראשית). מנהגי מילי? אמר רבי יעקב בר אחא אמר רב אסי: אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ, שנאמר (בראשית ט"ו) ויאמר: ה' אלקים, במה אדע כי אירשנה, אמר אברהם: רבוננו של עולם! שמא ישראל חוטאין לפניך אתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? אמר ליה: לאו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, הודיעני, במה אירשנה? אמר ליה: (בראשית ט"ו) קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת וגו'. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תינח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? – אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, בזמן שקוראין בהן לפני – מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני, ואני מוחל להם על כל עונותיהם.

Professor Levy concludes that the אנשי כנסת הגדולה learned from the response of דוד תפלה בציבור and in particular תפלה that מעמדות which contained requests for personal needs could replace the קרבנות.

TRANSLATION OF SOURCES

ב' הלכה ב' - Moshe organized eight shifts of Kohanim and eight shifts of Leviim who served on a rotating basis. Dovid Hamelech and Shmuel HaNavi organized the Kohanim and Leviim into 24 shifts each as it is written: Haima Yasad Dovid V'Shmuel Ha'Roeh B'munatam, these are the shifts of Kohanim and Leviim. The prophets in Yerushalayim established 24 shifts of Ma'Amadot in conjunction with the 24 shifts of Kohanim and Leviim based on the verse: Tzav Et Bnei Yisroel V'Amarta Aleihem Et Korbani Lachmi; it was not possible to say "all of Yisroel" and so it teaches us that a person can fulfill his obligation through a representative.

א' משנה א' - Mishnah 1. On three occasions of the year, on fast-days, on Ma'amadot, and on the Day of Atonement the Kohanim lift up their hands to bless the people four times during the day, namely at the Schacharit service, at Mussaf, at Minhah and at Ne'ilah. **משנה ב' - Mishnah 2.** The following are the details concerning the Ma'amadot. It is said, Command the children of Israel and say unto them: my food which is presented unto me. Now how can a man's offering be brought on the altar and he is not present? Therefore the early Prophets instituted twenty-four Mishmaroth, and each Mishmar was represented at the Temple in Jerusalem by its own Ma'amad of Kohanim, Leviim and Israelites. When the time came for the Mishmar to go up to Jerusalem, the Kohanim and Leviim went up to Jerusalem and the Israelites of that Mishmar assembled in their cities and read from the Torah the story of creation. **משנה ג' - Mishnah 3.** The men of the Israelite Ma'amad fasted on four days of that week, from Monday to Thursday; they did not fast on Friday out of respect for the Sabbath nor on Sunday in order not to change over without a break from the rest and delight of the Sabbath to weariness and fasting and perhaps die. On Sunday they read "In the beginning, and, let there be a firmament"; on Monday, "Let there be a firmament, and, let the waters be gathered together; On Tuesday, "Let the waters be gathered together, and, let there be lights; On Wednesday, "Let there be lights, and, let the waters swarm; On Thursday, "Let the waters swarm, and, let the earth bring forth"; On Friday, "Let the earth bring forth, and, and the heavens and the earth was finished." Two persons read between them a long section and one a short section. At Schacharit, Mussaf and Minhah, they assembled and read the requisite section by heart, in the same way as people recite the Shema. They did not assemble at Minhah on Friday out of respect for the Sabbath.

ב' תלמוד בבלי מסכת תענית דף כו' עמ' ב' - Our Rabbis have taught: The men of the Mishmar prayed over the sacrifice of their brethren that it may be favorably accepted, while the men of the Ma'amad assembled in their synagogues and observed four fasts, on Monday, Tuesday, Wednesday and Thursday of that week. On Monday they fasted for those who go down to the sea; on Tuesday for those who travel in the deserts; on Wednesday that croup

may not attack children; on Thursday for pregnant women and nursing mothers, that pregnant women should not suffer a miscarriage, and that nursing mothers may be able to nurse their infants; on Friday they did not fast out of respect for the Sabbath; and certainly not on the Sabbath. Why did they not fast on Sunday? — R. Johanan said: Because of the Christians. R. Samuel b. Nahmani said: Because it was the third day after the creation of Man. Resh Lakish said: Because of the additional soul that one has on Shabbat. For Resh Lakish said: Man is given an additional soul on Friday, but at the termination of the Sabbath it is taken away from him, as it is said, He ceased from work and rested (Shavat Va'Yinafash] that is to say, Once the rest had ceased, woe! that soul is gone.

'תלמוד בבלי מסכת תענית דף כז' עמוד ב' AND THE ISRAELITES OF THE MISHMAR ASSEMBLED IN THEIR CITIES AND READ FROM THE TORAH THE STORY OF CREATION, On what is this based? — R. Jacob b. Aha said in the name of R. Assi: Were it not for the Ma'amadot heaven and earth could not endure, as it is written, And he said: O Lord G-d, whereby shall I know that I shall inherit it? Abraham said: Master of the Universe, should Israel sin before You, will You do unto them as You did to the generation of the Flood and to the generation of the Dispersion? G-d replied to him: No. He then said to him: Master of the Universe, 'Let me know whereby I shall inherit it'. G-d answered: Take for Me a heifer of three years old, and a she-goat of three years old etc. Abraham then continued: Master of the Universe! This holds good while the Temple remains in being, but when the Temple will no longer be what will become of the Jews? G-d replied: I have already long ago provided for them in the Torah the order of sacrifices and whenever they read it I will deem it as if they had offered them before me and I will grant them pardon for all their iniquities.